

Svend Erik Hovmand (V):

Det bedste, man kan sige om SF's forslag, er, at det er overflødig, fordi mange af de initiativer, som SF ønsker, for længst er sat i gang. Og for så vidt angår fremtiden har regeringen for længst bebudet som også understreget af energiministeren, at et udspil er på trapperne.

Allerede da Brundtlandrapporten udkom, blev Energiministeriets ledende embedsmænd bedt om at sætte sig grundigt ind i rapporten og dens konklusioner. Danmark satte Brundtlandrapporten på dagsordenen, ikke bare herhjemme, men også i Nordisk Råd og i EF, og vi rejste sammen med de øvrige skandinaviske lande diskussionen i IEA's officielle plenarmøde i Paris.

Når vi fra dansk side både i den tidligere og i den nuværende regering hele tiden har lagt megen vægt på Brundtlandrapporten, skyldes det ikke mindst dens budskab om en bæredygtig global udvikling inden for rammerne af fortsat økonomisk vækst. Det er altså ikke en nulvækst og teoretikernes fantasier, vi taler om, men derimod et realistisk bud på den globale ressourcudfordring, som stiller store krav især til industrilandenenes energi- og miljøpolitik.

Som bekendt har Danmark fået topkarakter for sin energipolitik både fra Det Internationale Energiagentur under OECD og fra EF, bl.a. fordi vi har gjort energipolitik og miljøpolitik til to sider af samme sag. Vi har halveret vores energiforbrug til opvarmning pr. kvadratmeter siden den første oliekrise. Vi har reduceret energiforbruget pr. produceret enhed i industrien med ca. 40 pct. Vi har halveret vores olieforbrug. Vi har foretaget en betragtelig begrænsning i energiimporten og en betydelig vækst i selvforsyningen og vel at mærke en mere miljøvenlig selvforsyning. Inden år 2000 vil en betydelig del af vores energi komme fra lavtforurenende energiformer som naturgas og lokale eller vedvarende energiformer, og vores samlede energiforbrug vil være baseret på verdens mest effektive energisystem.

Med andre ord: Vi sparer mere end andre. Vi udnytter energien mere effektivt. Vi bruger hovedsagelig hjemlig energi. Vi satser på en vifte af miljørigtige energiformer, og vi gør det med skyldig hensyntagen til vores konkurrenceevne, således at vores energipolitik i virkeligheden tjener fem overordnede formål: forsynings-sikkerhed, miljøbevidsthed, ressourcebevidsthed, økonomi og beskæftigelse.

Men selv om vi er nået langt og længere end andre lande, også målt med Brundtlandkommissionens alen, vil vi ikke hvile på laurbærene. På en lang række områder har vi faktisk igangsat initiativer i det danske samfund med henblik på at komme endnu videre. Ministeren har nævnt en række af dem. En stigende del af vores offentlige energiforskningsmidler anvendes i dag til begrænsning af energiforbrug og til at mindske miljøgenerne.

Det særlige AKF-program skal jeg ikke sige meget om. Elværkerne har gjort en særlig indsats. De har i de seneste år ansat over 100 energisparekonsulenter, som rådgiver især storforbrugerne. Energispareudvalget har gennemført særlig målrettede kampagner både over for det offentlige forbrug og erhvervsvirksomheder og nu senest den særlige kampagne omkring energi og miljø.

Den effektive energiudnyttelse, som sker gennem det kombinerede kraftvarmeprojekt, er helt enestående i energipolitikken, når vi sammenligner os med andre lande. Vi har et særligt udvalg med fremtrædende repræsentation for arbejdsmarkedet, som er ved at færdiggøre en betænkning med henblik på at komme endnu videre på dette område. Elværkerne har for længst sat det forureningsfri kraftværk op som et værdifuldt mål. Indsatsen for nye energiformer er større i Danmark end andre steder. Lovgivningsmæssigt har vi sat snævre grænser for NO_x- og SO₂-emission, vi har regler for katalysatorer og for isolering af pensionistboliger, og vi har ikke mindst de meget høje energifgifter; det tjener alt sammen det samme formål.

I denne situation kommer SF så og siger: Nu skal vi interessere os for Brundtlandrapporten. Men vi er i fuld gang, og vi er faktisk nået ganske langt. Jeg skal derfor slutte med at sige, at jeg mener, der er belæg for en bemærkning om, at denne diskussion burde vi have ventet med, til vi havde set regeringens udspil.

En af de konkrete ting i forslaget er, at man skal vente i fem år, før man får en fin, dyr rapport. Hvorfor dog det? Vi har årlige energirapporter, energiredegørelser, statusnotater. Hvorfor skal vi vente i fem år? Lad os dog få det ind i de årlige redegørelser. Mere er der faktisk ikke at sige om den sag.